

7) (s. II. 4.) Det er blevet oplyst, at den til Haveanlæg i indværende Aars Finantslov bevilgede Sum 4000 Rd. paa Grund af uheldige og usfordsete Omstændigheder er medgaaet, uden at det har været muligt at fuldende Haveanlægget.

8) (s. 2. 7.) Til denne Post bevilgedes i Finantsloven for 1858—59 10,316 Rd. Udvalget er af den Formening, at det under de nuværende Forhold er usfordent i Finantslov for 1859—60 at bevilge mere end 10,000 Rd., og skal derfor foreslaae Posten nedsat med 1700 Rd.

9) (s. 2. 8.) Anmærkningerne til denne Post sige: „Ministeriet har i Finantsaaret 1858—59 kjøbt en orientalsk Hingst i Stuttgart, hvortil er medgaaet 1,364 Rd. 29 ø. Uagtet Ministeriet har det Haab, at Erhvervelsen af denne fortrinlige Hingst vil være til stort Gavn for Stutteriet, anseer man dog ingenlunde Trangen til navnlig en god Fuldblodshingst for derved at være afhjulpen, og man har derfor anset det rigtigst ligesom i indværende Finantsaar at opføre 4,000 Rd. paa denne Post.“ Da Spørgsmaalet om Fortrinligheden af den indkjøbte Hingst, ligesaa lidt som Spørgsmaalet om Gavnligheden af at experimentere med Barringer og saa af andre Racer end de, som ere forestrevne for Stamstutteriet ved Lov af 31te Marts 1852, ikke foreligger for Finantsudvalget, saa vil Udvalget med Hensyn til Indkjøbet af en orientalsk Hingst for Stamstutteriet ifkun henlede Statsrevisoratets og andre Vedkommendes Opmærksomhed paa Lovens § 18, der indeholder Bestemmelse om, af hvilke Hesteracer Stamstutteriets Befuldere skulle være. Foruden ovennævnte orientalske Hingst er — som kan sees af Forhandlingsprotokollen for 1857 for den ifølge Lovens § 23 allerhøist udnævnte Commission — til Afbenyttelse ved det „Frederiksborgske Stod“ anskaffet en Hingst af den saakaldte „Senner“ Race, hvortil ligeledes savnes Lovhjemmel, idet Loven, hvad det Frederiksborgske Stod angaaer, i § 18—2 ifkun hjemler Benyttelse af en Hingst af „ublandet Frederiksborg Race“ eller af en Fuldblodshingst og først, efterhaanden som Stodets første 6 à 8 Hopper afgaae og erstattes, Benyttelse af Haldblodshingste af Stodets Race. Ligeover for disse ikke i Loven hjemlede Indkjøb og disse Experimentier med nye Racer og i Betragtning af, at Ministeriet og Landstutmesteren — efter den af ham forfattede Stutteribog — til Fortsættelsen af den Fremgangsmaade, som Loven foreskriver, disponerer over det forestrevne Antal Fuldblodsbefuldere, foreslaaer Udvalget, at Posten udgaaer.

10) (s. 2. Til Indkjøb af Heste, Foler og Føl). I Specificationen over calculerede Indtægter ved Stamstutteriet er opført for Salg af Heste, Foler og Føl et Beløb af 1,200 Rd. Udvalget vil her ikke udtale nogen Mening om, hvorvidt dette Beløb er calculeret høit eller lavt, men da de Hingster, som ere tjenlige til at completere Stamstutteriet og at recrutere Landstutteriet, ifølge Loven skulle anvendes hertil, og Landstutteriet ikke endnu er fuldtalligt, er det kun saadanne Hingster, der ikke ere tjenlige til at forædle og forbedre Landets Hesteavl, som have kunnet sælges. Udvalget skønner ikke rettere, end at saadanne Inddivider, som ikke uden Skade for Hesteavlen kunne anvendes som Befuldere, ikke bør afhændes fra Stutteriet som Hingster, men bør castreres forinden Salget. Den ringe Risiko, som er forbunden med Castrering, staaer ikke i Forhold til den Skade, som vil afstedkommes ved fra Stutteriet at udbrede Hingster, som ikke uden uheldig Indvirkning paa Hesteavlen kunne benyttes. Faren for sliq Benyttelse bliver større, jo større Tillid det hestopdrættende Publicum har til Stutteribestyrelsen; thi Enhver vil ansee det for givet, at Bestyrelsen af et Institut, der ved Siden af at varetage god Defonomi fremfor Andet har den Opgave at fremme Landets Hesteavl, ifkun sælger saadanne Hingster, som uden Skade kunne anvendes